

Moeiteloze verandering - 2

Andrew Wommack

Deel 1: Veranderd door het Woord

Deel 2: Overwin je twijfel

Deel 3: Het Woord is het zaad – deel 1

Deel 4: Het Woord is het zaad – deel 2

Oorspronkelijke titel: Effortless Change – Overcoming Doubt

Een vierdelige onderwijsserie, als MP3 bestand te downloaden van:

<http://www.awmi.net/extra/audio/1018>

Vertaling 2008 Wiebrig Calderhead

Iemand zei eens dat het enige wat onveranderlijk is verandering is. Wij veranderen allemaal, vooral degenen die de genade en kracht van God hebben ervaren. Wij zijn er niet langer tevreden mee om normaal te zijn. We willen veranderen. We moeten veranderen. Maar hoe? Er is een geheim om nagenoeg zonder moeite te veranderen. Klinkt dit te mooi om waar te zijn? In deze serie maakt Andrew ons deelgenoot van de geheimen die Jezus onderwees waardoor we als vanzelf veranderen. Dit soort verandering is een nevenproduct van het zoeken naar God. Andrew laat zien hoe de kracht van Gods Woord deze verandering teweegbrengt.

Deel 2: Overwin je twijfel

Vandaag ga ik verder met mijn serie die ik "Moeiteloze verandering" heb genoemd. Degenen die mijn bediening al langer kennen, weten misschien wel dat ik een aantal jaren lang een driedelige serie had over "Moeiteloze verandering", maar ik heb dit onderwijs herzien en heb nieuw materiaal toegevoegd. We hebben er een vierde tape bijgevoegd, dus eigenlijk is dit nieuw en verbeterd onderwijs over 'moeiteloze verandering'.

Ik geloof dat de dingen die ik hier onderwijs fundamenteel zijn en dit drijft mij. In feite zeg ik dat we Gods Woord moeten nemen zoals het in Jozua 1:8 staat: *"Dit wetboek mag niet wijken uit uw mond, maar overpeins het dag en nacht, opdat gij nauwgezet handelt overeenkomstig alles wat daarin geschreven is, want dan zult gij op uw wegen uw doel bereiken en zult gij voorspoedig zijn."*

Dit is zo eenvoudig, maar het gaat heel diep. Je zult worden zoals je denkt. De reden dat de meeste mensen de problemen hebben die ze hebben is omdat ze hun denken niet in toom houden. Ik kan je verzekeren dat, tenzij je specifiek iets doet om je denken op de Heer gericht te houden, er gewoonweg niet veel dingen zijn die je naar de Heer wijzen, je over God laten nadenken en ons dichter naar Hem toetrekken.

Maar het Woord van God is louter licht en als je het Woord van God bestudeert, dan wordt de manier waarop je denkt veranderd. Het verandert dingen. We moeten daarom zover komen dat het Woord van God ons beheerst. En hierover onderwees ik voornamelijk in het eerste onderwijs van deze serie.

Ik wil nu Johannes de Doper als voorbeeld nemen en je laten zien hoe Jezus aan Johannes de Doper vertelde hoe hij zijn twijfel kon overwinnen. Het is eigenlijk

zo eenvoudig, dat als ik je het meteen zou vertellen, sommigen van jullie gaan denken dat je het wel snapt. Maar we gaan alles langslopen en ik zal je dingen uit de Schrift laten zien die je echt zullen helpen. Het komt er eigenlijk op neer dat Jezus Johannes de Doper terugverwees naar het Woord van God om zijn twijfel te boven te komen.

Dat is dus eenvoudig en, zoals ik zei, zullen de meeste mensen denken dat ze dat wel weten. Maar ik heb met heel veel mensen te maken. Ik ben niet één van die voorgangers die pas heimelijk binnenkomt als het aanbiddingsgedeelte bijna voorbij is, het podium opwandelt en daarna meteen weer weggaat omdat hij bang is dat hij besmet zal worden als hij met mensen praat. Ik praat met een heleboel mensen. In onze bijeenkomsten ben ik, nadat ik tijdens de dienst heb gesproken, nog wel twee of drie uur bezig om persoonlijk met mensen te praten.

Omdat ik dus met veel mensen te maken heb, weet ik uit ervaring dat er mensen zijn die het moeilijk hebben en die bij me komen. Ze hebben twijfel. Ze hebben angst. Ze twijfelen omdat de dokter hun vertelde dat ze zullen sterven en ze willen dat ik hen help om die twijfel te boven te komen. Ze willen dat ik mijn handen over hen heen beweeg of dat ik genezing over ze uitspreek, of dat ik hun angst wegneem, en ze kijken vol verwachting naar mij. Ik zeg niet dat ik iemand niet kan helpen, maar het is verkeerd om onze hulp van iemand anders te verwachten.

Zoals Jezus met Johannes de Doper omging toen hij twijfel had, was niet door te zeggen: "O Johannes, ik weet hoe jij je voelt. Hier, laat mij er maar voor zorgen. Ik los het van hieruit wel op." En Hij zwaaide met Zijn hand en Johannes de Doper was vrij van twijfel en schuld. Zo gebeurde het helemaal niet. Jezus verwees hem terug naar het Woord van God. Ik vertel je dit, zodat, als jij alleen maar het Woord van God zou nemen en het zelf zou gebruiken, je het niet nodig hebt om van bijeenkomst naar bijeenkomst te gaan om mensen te horen spreken en je hebt het dan niet nodig om anderen te smeken om voor je te bidden.

Nu moet je wat ik ga zeggen niet uit zijn verband halen. Je zou deze verklaring van mij kunnen nemen en zeggen dat ik erop tegen ben dat iemand anders voor je bidt. Nee, dat ben ik niet. Want het neemt tijd om in het Woord van God te komen en het leven dat in het Woord van God is in jouw leven vrij te zetten. Gedurende de tijd dat je nog met het zaad bezig bent en je wacht tot het opkomt en groeit totdat het vrijheid in je leven brengt, moet je niet zo koppig en trots willen zijn dat je niet naar iemand wilt gaan voor hulp en gebed. Dat zeg ik dus niet.

Maar ik zeg het voor die mensen die weigeren om hun persoonlijke verantwoordelijkheid te nemen om in het Woord van God te gaan, om zich te laten hervormen door het Woord van God, die niet van plan zijn om dat te doen, omdat hun leven volkomen in beslag wordt genomen door werk of pleziertjes of wat dan ook, en die het Woord van God niet het middelpunt van hun leven willen maken. Er zijn veel mensen die proberen om dit te vervangen door mensen zoals ik, of de voorganger van een kerk. Zij willen dat anderen voor hen de Heer zoeken. Ik zeg je dat dit niet gaat werken. Zo werkt het gewoonweg niet.

Als je een probleem krijgt terwijl je in het proces bent om de Heer te zoeken, en bezig bent volwassen te worden en het Woord van God in jou te laten werken, dan moet je niet te trots zijn om hulp te vragen. Maar als je het niet eens probeert en zelfs niet eens ernaar verlangt om het te proberen, omdat je het te druk hebt om in het Woord van God te zijn, dan smokkel je het evangelie van mij of iemand anders binnen en ik zeg je dat dit niet gaat werken.

Ik loop een risico met wat ik nu ga zeggen en ik hoop dat je genoeg wijsheid hebt om te begrijpen wat ik zeg. Je kunt naar mijn programma kijken of een ander christelijk programma. En ik wil ook dat je dit doet. Ik ben blij dat je het doet. Ik heb niets op mijn programma tegen. En ik ben ook niet tegen het programma van iemand anders. Maar ik zeg je dat als je alleen maar voeding van God ontvangt dat iemand anders al heeft voorgekauwd, en als je het nooit uit de eerste hand krijgt, dat je dan nooit zult groeien en nooit volwassen zult worden. Want dat is niet zoals je het moet doen.

Toen Johannes de Doper twijfel had, verwees de Heer hem terug naar het Woord van God. Hij ging het niet van Johannes de Doper overnemen. Hij zwaaide niet met Zijn hand om het probleem op te lossen. Hij vertelde Johannes om terug te gaan naar het Woord van God. En dat is geweldig. Ik wil je dat uit de Schrift laten zien. In Matteüs 11:2-3 staat: *"Johannes nu hoorde in de gevangenis de werken van de Christus en liet Hem door zijn discipelen de vraag overbrengen: Zijt Gij het, die komen zou, of hebben wij een ander te verwachten?"*

Voordat we verder gaan, wil ik wat achtergrondinformatie geven. Sommigen van jullie weten dit misschien niet, maar Johannes de Doper werd machtig door God gebruikt. Hij is de enige persoon in de Bijbel, in zowel het Oude als het Nieuwe Testament, die in de Heilige Geest was gedoopt toen hij nog in de baarmoeder was. Voordat hij fysiek werd geboren, was hij al vervuld met de Heilige Geest. Zo iets was Jezus niet eens overkomen. Johannes de Doper was een uniek persoon die op een machtige manier door God werd gezalfd en gezegend.¹

Ter voorbereiding op zijn bediening had hij dertig jaar in de woestijn doorgebracht. Hij heeft nooit de dingen meegemaakt die de mensen gewoonlijk meemaken. Hij was totaal gericht op zijn roeping en toen hij eenmaal in de openbaarheid kwam bracht hij in een periode van een half jaar niet alleen de Joodse natie, maar ook de omliggende naties tot een verwachting voor de komst van de Messias. Hij bracht de grootste opwekking teweeg die tot dan toe ooit in de geschiedenis had plaatsgevonden. Het was misschien wel de grootste opwekking die ooit ergens heeft plaatsgevonden. En hij was de man die dit allemaal teweeg bracht.

Op een gegeven moment was hij er absoluut zeker van dat Jezus de Messias was en hij stuurde zijn discipelen achter Jezus aan terwijl hij zei: "Hij moet meer worden, ik moet minder worden." Toen de Farizeeërs bij Johannes kwamen en probeerden hem jaloers op Jezus te maken door te zeggen: "Begrijp je niet dat Jezus nu meer discipelen heeft dan jij?", antwoordde hij, in plaats van jaloers te

¹ Matteüs 11:11 Voorwaar, Ik zeg u, onder hen, die uit vrouwen geboren zijn, is er niemand opgestaan, groter dan Johannes de Doper, maar de kleinste in het Koninkrijk der hemelen is groter dan hij.

worden: "Ik ben niet waardig om Zijn schoenriem los te maken." Johannes kende zijn plaats. Hij wist wie Jezus was en hij was volkomen aan Hem toegewijd.

De Schrift zegt niet hoe lang Johannes de Doper in de gevangenis was. Ik geloof zelf dat het minimaal een half jaar en misschien wel twee jaar was dat deze vuurbal voor God in de gevangenis zat. Na al die tijd begon de ontbering zijn tol te eisen. Dus stuurde Johannes de Doper twee van zijn discipelen naar Jezus om te vragen: "Bent U degene die zou komen of hebben wij een ander te verwachten?"

Hij was niet een beginneling in het geloof die deze vraag stelde. Dit was niet iemand die nog nooit eerder een antwoord op deze vraag had gekregen. Dit is de man die ooit zonder het geringste spoortje van twijfel wist dat Jezus de Christus was. Dat Hij de Messias was. En toch was hij zover gekomen dat hij eraan was gaan twijfelen of Jezus de Messias wel was. Dit is niets anders dan onvervalste twijfel. Voor Johannes de Doper is dit een misser van de eerste orde, een levensgroot probleem, omdat hij er eens absoluut zeker van was geweest wie Jezus was.

En er is hier nog meer over te zeggen. In zowel Matteüs 3 als Lucas 3 wordt de bediening van Johannes de Doper beschreven en met name wordt gezegd dat Johannes de Doper een teken van God had gekregen. God had hem verteld dat op Wie hij de Geest van God in de vorm van een duif zou zien neerdalen en op Hem blijven, dat dit de Messias was.² Johannes de Doper had dus een zichtbaar teken en inderdaad, toen Jezus door Johannes de Doper in het water van de rivier de Jordaan werd gedoopt, daalde de Heilige Geest in de vorm van een duif neer, en bovendien hoorde hij een hoorbare stem uit de hemel die zei: "Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie ik een welbehagen heb."

Johannes de Doper had dus niet alleen de Schriften, hij had niet alleen dit getuigenis in zijn hart, maar hij had ook een hoorbaar en zichtbaar teken. Hoeveel heb je nodig om te kunnen geloven? Dat is een heel goede vraag. Er zijn mensen die denken dat als zij één van de discipelen van Jezus waren geweest, zij hier niet mee hoefden te worstelen. "Als ik een visioen zou hebben, als ik een voelbare tinteling in mijn handen had, als ik een hoorbare stem van God zou horen, dan zou het voor mij geen probleem zijn." Bij Johannes waren al die dingen gebeurd en toch sloeg bij hem de twijfel toe.

Eén van de dingen die we hieruit kunnen leren is dat het niet uitmaakt wie je bent. Het maakt niet uit hoe sterk je bent. Ieder van ons is in staat om te gaan twijfelen. En als je gedurende een lange tijd in een negatieve situatie bent, dan is er een tendens om te gaan twijfelen. Negatieve omstandigheden maken al gauw dat al het geloof uit je wordt geslagen en dat je gaat twijfelen.

Ik geloof dat dit precies is wat met Johannes de Doper gebeurde. Johannes de Doper was al minstens een half jaar in de gevangenis, mogelijk zelfs wel twee jaar. En je moet bedenken dat Johannes de Doper een volslagen stapelgekke

² Johannes 1: 32 En Johannes getuigde en zei: Ik heb aanschouwd, dat de Geest nederdaalde als een duif uit de hemel, en Hij bleef op Hem. 33 En ik kende Hem niet, maar Hij, die mij gezonden had om te dopen met water, die had tot mij gezegd: Op wie gij de Geest ziet nederdalen en op Hem blijven, deze is het, die met de heilige Geest doopt. 34 En ik heb gezien en getuigd, dat deze de Zoon van God is.

fanaat was. Hij was wild. Hij was moedig. Hij was onverschrokken. Hij veroordeelde Herodes, omdat Herodes de vrouw van zijn broer tot vrouw had genomen terwijl zijn broer nog in leven was. Het was een goddeloze verbintenis. Johannes de Doper moest dit duur bekopen. Hij werd in de gevangenis gezet waar hij misschien al twee jaar was en uiteindelijk werd hij vermoord, en toch was hij onverschrokken. Hij verkondigde wat goed en wat slecht was.

Hij was een dapper man. Hij leefde om Gods waarheid te spreken en mensen te zien veranderen. Hij kwam in de openbaarheid en veranderde in een tijdsbestek van slechts een half jaar de hele natie. Deze man was een enorme brok energie, iemand die ervan hield om in het middelpunt van gebeurtenissen te staan. Hij nam geen blad voor zijn mond. Hij was een profeet met een knokige vinger. Wát jij je ook maar kunt voorstellen, zo was Johannes. En toch was hem het zwijgen opgelegd en was hij in de gevangenis gegooid. Ik weet zeker dat hij vast wel met de gevangenisbewaarders heeft gepraat, maar fysiek werd hij aan banden gelegd om zijn bediening te vervullen.

In Spreuken 13:12 staat: "*Een langgerekt hopen maakt het hart ziek.*" Ik geloof dat Johannes de Doper hoopte dat hij weer vrij zou komen, het evangelie kon prediken, mensen tot de Heer kon brengen en voor de Heer de weg kon voorbereiden, maar dat gebeurde gewoon niet. En dat eiste zijn tol van hem.

Er is nog een tweede ding dat volgens mij hiermee te maken heeft. Als je de Schrift leest, dan zie je dat de mensen in de tijd van Jezus niet duidelijk begrepen dat de komst van de Heer in twee gebeurtenissen zou worden gesplitst. De eerste komst van Jezus culmineerde in Zijn kruisiging en daarna Zijn opstanding en hemelvaart. Maar er is een tussenliggende periode die nu al ongeveer 2000 jaar heeft geduurd waarin we uitzien naar de tweede komst van de Heer.

Dit was allemaal in het Oude Testament geprofeteerd, maar het liep door elkaar heen. Ik ga hier nu niet al te diep op in, maar Jesaja 61: 1-3 zegt: "*De Geest des Heren HEREN is op mij, omdat de HERE mij gezalfd heeft; Hij heeft mij gezonden om een blijde boodschap te brengen aan ootmoedigen, om te verbinden gebrokenen van hart, om voor gevangenen vrijlating uit te roepen en voor gebondenen opening der gevangenis; om uit te roepen een jaar van het welbehagen des HEREN en een dag der wrake van onze God; om alle treurenden te troosten, om over de treurenden van Sion te beschikken, dat men hun geve hoofdsieraad in plaats van as, vreugdeolie in plaats van rouw, een lofgewaad in plaats van een kwijnende geest. En men zal hen noemen: Terebinten der gerechtigheid, een planting des HEREN, tot zijn verheerlijking.*"

Jezus citeerde deze tekst in Lukas 4:18-19³. Het was beslist een profetie over de Messias, die vervuld werd toen Hij naar deze aarde kwam. Maar in Jesaja 61 wordt ook "*een dag der wrake van onze God*" verkondigd. En voordat Jezus bij dat tekstgedeelte kwam, stopte hij, omdat dit gedeelte van de profetie bij Zijn tweede komst in vervulling gaat, als Hij een oordeel over de aarde brengt. Als je

³ Lucas 4: 18 De Geest des Heren is op Mij, daarom, dat Hij Mij gezalfd heeft, om aan armen het evangelie te brengen; 19 en Hij heeft Mij gezonden om aan gevangenen loslating te verkondigen en aan blinden het gezicht, om verbrokenen heen te zenden in vrijheid, om te verkondigen het aangename jaar des Heren.

de tekst van het Oude Testament zou lezen zonder de uitleg van het Nieuwe Testament, dan kun je deze dingen gemakkelijk door elkaar halen.

Wat ik hiermee dus wil zeggen is dat in alle profetieën over de Messias de eerste en tweede komst van Jezus als één gebeurtenis wordt gegeven. De mensen begrepen dit beslist niet goed. In de dagen van Jezus verwachtten de mensen dus echt dat Jezus niet alleen zou komen om ons weer met God te verzoenen, maar dat Hij ook Zijn Koninkrijk zou oprichten, de Romeinse heerser zou weggagen, de goddelozen zou veroordelen en het Koninkrijk van God zou instellen dat fysiek op aarde zou regeren. Deze verwachting hadden de mensen.

Persoonlijk geloof ik dat Johannes de Doper dezelfde verwachting had. Ik zou er meer tijd aan kunnen besteden om dit te staven, maar voor nu leg ik het voor als Andyologie. Je kunt het zelf gaan bestuderen. Maar Johannes de Doper was dezelfde mening toegedaan en dat is één van de redenen dat hij eraan begon te twijfelen of Jezus de Christus was. Er was een tijd geweest dat hij geen twijfel had. Hij had een hoorbare stem en een zichtbaar teken gekregen, maar hij zag de dingen zich niet voltrekken zoals hij dacht dat ze zouden gaan.

Hij dacht dat Jezus zou komen en de Romeinen zou overweldigen. Hij dacht dat Jezus zou komen en hem uit de gevangenis zou halen. Hij dacht dat Jezus het Koninkrijk van God zou brengen en fysiek op deze aarde zou regeren. Maar deze dingen gebeurden niet. Er konden al twee tot tweeënhalf jaar verstreken zijn en toch had Jezus nog geen enkele politieke verklaring afgegeven. Hij had niet geprobeerd om de maatschappij te veranderen. Hij praatte alleen maar met individuele personen over hun persoonlijke relatie met God.

Nogmaals, in Spreuken 13:12 staat: "*Een langgerekt hopen maakt het hart ziek*", maar als zijn hoop niet helemaal juist was geweest, als hij als ieder ander in de Schrift was, die vroeg of Jezus in deze tijd het koninkrijk in Israël zou herstellen, als hij niet duidelijk begreep dat er tussen de eerste en de tweede komst van de Heer een periode voor de kerk tussengevoegd zou worden, dan zouden bij Johannes de Doper de negatieve ervaringen ertoe leiden dat zijn hart in zijn schoenen was gezonken en dat hij er ziek van was geworden, want een langgerekt hopen maakt het hart ziek.

Hij zag dus niet zijn hoop vervuld dat het Koninkrijk van God werd opgericht. Hij was in negatieve omstandigheden, opgesloten in de gevangenis, en ik weet zeker dat het in die dagen geen lolletje was om in de gevangenis te zijn en dat het heel wat minder is dan tegenwoordig in sommige gevangenissen het geval is. Al die negatieve omstandigheden droegen ertoe bij dat Johannes de Doper bij zichzelf te rade ging en nog eens overwoog of Hij het wel goed van God had gehoord. Had hij God misschien verkeerd begrepen? En weet je, als jij negatieve omstandigheden hebt, als de dingen om je heen slecht gaan, als jouw hoop niet wordt vervuld en als de dingen niet gaan zoals je dacht dat ze zouden moeten gaan, dan zul je, als je niet oppast, in dezelfde valkuil vallen.

Johannes de Doper was de grootste man die tot die tijd ooit op aarde had geleefd. Jezus zegt dat ook en deze tekst uit de Schrift zal ik verderop behandelen. Johannes de Doper was de grootste man die ooit had geleefd en toch viel hij ten prooi aan twijfel. Toen Johannes de Doper in een crisissituatie kwam, begon hij zodanig te twijfelen aan die dingen waar hij zo'n krachtige

bevestiging van had gekregen dat je je afvraagt hoe iemand daar ooit aan zou kunnen twijfelen.

Het laat gewoon zien dat iedereen in staat is om te gaan twijfelen. Je kunt niet de motor afzetten en gaan zweven. Het is als met een vliegtuig. Je moet de stuwkracht vasthouden om in de lucht te blijven en je moet rekening houden met de aerodynamica. Je kunt de motoren niet afzetten. Het is als met een helikopter. Als de wieken ophouden met draaien heeft een helikopter de aerodynamica van een steen. Als de motor afslaat, valt hij als een steen naar beneden. Je moet de kracht en de stijging vasthouden. Je moet de Heer blijven zoeken.

Ieder van ons kan onderhevig zijn aan twijfel. Zelfs Johannes de Doper kon twijfelen, een man die vervuld was met de Heilige Geest voordat hij zelfs maar geboren was, een man die voortdurend met God wandelde, een man die de grootste opwekking uit de wereldgeschiedenis veroorzaakte, een man die een hoorbaar en zichtbaar teken van God had gekregen en eerder geen enkele twijfel had. Als langdurige negatieve druk en omstandigheden hem aan het twijfelen konden maken, dan kan dat jou ook gebeuren.

Je kunt niet zo af en toe God zoeken. Je kunt niet, als je met je rug tegen de muur hebt gestaan en God hebt gezocht, zodat je verlost wordt, teruggaan naar je vleselijke manier van leven. We moeten op onze hoede blijven. We moeten blijven waken. We moeten inzien dat ongeloof als een zwaartekracht werkt. Het trekt je voortdurend naar beneden. Het houdt nooit op. Je bent misschien in staat om daar bovenuit te komen als je echt de kracht van God in je leven kunt toepassen, maar je kunt het niet uitzetten en gewoon gaan zweven. Zodra je in de vrije val gaat, val je naar beneden. Je kunt misschien een poosje zweven en verder komen dan iemand anders, maar zodra je de motor van geloof afzet, dan ga je naar beneden. Je moet je focus op de Heer houden, want als Johannes de Doper kon twijfelen, dan kun jij twijfelen. Je moet je daar dus tegen verzetten.

Ik heb van Matteüs 11 al de verzen 2 en 3 gelezen, waar Johannes de Doper twee van zijn discipelen naar Jezus zond om te vragen of Hij werkelijk de Christus is. Meteen na deze vraag komen in het evangelie van Matteüs de verzen 4-6: *"En Jezus antwoordde en zei tot hen: Gaat heen en boodschapt Johannes wat gij hoort en ziet: blinden worden ziende en lammen wandelen, melaatsen worden gereinigd en doven horen en doden worden opgewekt en armen ontvangen het evangelie. En zalig is wie aan Mij geen aanstoot neemt."*

Hier is niets verkeerd mee, maar er wordt een klein detail weggelaten dat wel in het evangelie van Lucas staat en ik denk dat dit een wereldgroot verschil maakt. Ik gebruik een "Life for today" studiebijbel. Dit is een boek van meer dan 600 pagina's over alleen de vier evangeliën. Eén van de dingen die uniek is in deze studiebijbel, behalve dan mijn voetnoten, verwijzingen en verschillende geweldige studiemiddelen, is dat de vier evangeliën niet achter elkaar staan, maar ik heb alle teksten in de Schrift die over dezelfde gebeurtenis gaan op dezelfde pagina naast elkaar gezet. Hierdoor krijg je een vergelijkend begrip van het evangelie.

Wat ik hiermee wil zeggen is dat je bepaalde dingen niet ziet als je Matteüs apart leest en daarna Lucas, maar als je ze samenvoegt, zie je dat het in Lucas net

even anders staat. Laat me naar Lucas 7 gaan en precies hetzelfde verhaal lezen, maar dan door een andere evangelist opgeschreven. Je ziet dan een opmerkelijk verschil. Het is niet zo dat de twee evangeliën elkaar tegenspreken, maar Lucas voegt nadere informatie toe. In Lucas 7:18 staat: "*En de discipelen van Johannes boodschapten hem al deze dingen.*"

Als je naar de vorige verzen gaat, dan gaat het er hierover dat ze Johannes de Doper over alle wonderen vertelden en dat alle mensen gingen verklaren dat Jezus de Christus was. En toch, toen Johannes de Doper al deze wonderbaarlijke dingen hoorde, knaagde de twijfel zodanig aan hem dat hij boodschappers naar Jezus stuurde. Dit is een belangrijk verschil met Matteüs. Ik had dit nog niet genoemd, maar dit soort dingen zie je als je de evangeliën met elkaar vergelijkt.

In vers 19 van Lucas 7 staat dan: "*En Johannes riep een tweetal van zijn discipelen tot zich en zond hen naar de Here om te zeggen: Zijt Gij het, die komen zou, of hebben wij een ander te verwachten?*"

Vers 21 is daarna heel onthullend. Het spreekt de beschrijving van Matteüs niet tegen, maar het wordt met andere woorden verteld. Als je ze samenvoegt krijg je een andere indruk van wat er werkelijk gebeurde. In vers 21 staat: "*En in dezelfde ure genas Hij er velen van ziekten en kwalen, en boze geesten; en velen blinden gaf Hij het gezicht.*" (Statenvertaling⁴)

Daarna staat in vers 22: "*En Hij antwoordde en zei tot hen: Gaat heen en boodschap Johannes wat gij gezien en gehoord hebt: Blinden worden ziende, lammen wandelen, melaatsen worden gereinigd en doven horen, doden worden opgewekt, armen ontvangen het evangelie.*"⁵

In het verslag dat Matteüs van deze gebeurtenis geeft, staat dat Jezus hen antwoordde en tot hen zei: "Ga heen en boodschap Johannes wat jullie horen en zien." Maar in het verslag van Lucas staat dat voordat Hij de discipelen van Johannes de Doper antwoord gaf, Hij in datzelfde uur veel mensen genas van ziekten en kwalen, en van boze geesten, en dat Hij veel blinde mensen het gezicht gaf.

Er staat: "in hetzelfde uur" en dit impliceert dat Jezus bijna een uur lang geen antwoord gaf aan de discipelen van Johannes de Doper, maar dat Hij eerst al deze wonderen deed en daarna de discipelen vertelde om terug te gaan en Johannes te vertellen dat ze juist deze wonderen hadden gezien.

Dit is een groot verschil. In plaats van dat Jezus meteen een antwoord gaf aan de discipelen en hen vertelde om terug te gaan en hem te vertellen wat ze gezien en gehoord hadden, staat hier in het bijzonder dat Jezus eerst al deze wonderen deed. De evangelist omschrijft welke wonderen het precies waren die Jezus deed en dit is cruciaal om het verhaal straks goed te begrijpen. Jezus deed al deze wonderen en zei daarna tegen de discipelen van Johannes om terug te gaan en hem dit te vertellen.

⁴ NBG51: Op dat ogenblik genas Hij velen van ziekten en plagen en boze geesten en aan vele blinden schonk Hij het gezicht.

⁵ King James: **Then** Jesus answering said unto them ... - Daarna antwoordde Jezus en zei tot hen ...

Als je naar het verslag van Matteüs gaat, dan staat in Matteüs 11:7 "*Terwijl zij heengingen*"- hier worden de boodschappers bedoeld die Johannes de Doper had gezonden – "*Terwijl zij heengingen, begon Jezus tot de scharen te zeggen van Johannes ...*" en vervolgens zegt Hij allemaal complimenteuzen dingen over Johannes. Maar in het verslag van Lucas staat in Lucas 7:24: "*Toen de boden van Johannes vertrokken waren, begon Hij tot de scharen te zeggen ...*" Hier wordt het weer op een iets andere manier gezegd, maar dit is erg cruciaal.

Het punt dat ik met dit alles duidelijk wil maken is dat toen Johannes zijn discipelen naar Jezus stuurde, Jezus in eerste instantie ongeveer een uur lang de discipelen van Johannes zelfs niet eens antwoord gaf. Hij antwoordde hen niet meteen, maar wat Hij wel deed was dat hij blinde ogen opende, mensen uit de dood opwekte, bij mensen duivels uitdreef, lamme mensen liet lopen en dove mensen liet horen. Hij deed al deze wonderen in het tijdsbestek van een uur.

Weet je, ik heb gezien dat blinde ogen geopend werden. Ik heb gezien dat mensen uit de dood werden opgewekt. Ik heb gezien dat mensen uit hun rolstoel kwamen. Ik heb al deze wonderen zien gebeuren. Maar ik heb ze nooit in een tijdsbestek van één uur zien gebeuren. Ik heb in een uur tijd meerdere wonderen zien gebeuren, maar het feit is dat Jezus al deze wonderen; opwekkingen uit de dood, het openen van blinde ogen, dove mensen gingen horen, lammen gingen wandelen, in dit ene uur propte. Stel je eens voor wat een indruk dat op jou zou maken.

En dan staat er: nadat de discipelen waren vertrokken. Ik geloof dat wat hier belangrijk aan is, is dat de discipelen van Johannes buiten gehoorsafstand waren, zodat ze niet aan Johannes konden vertellen wat Jezus daarna zei, omdat ze al weggegaan waren. Toen begon Jezus al deze dingen te zeggen waar volgens mij Johannes de Doper eigenlijk veel meer aan gehad zou hebben dan het antwoord dat Jezus had gegeven.

Sta er eens bij stil en verplaats jezelf in de positie van Johannes de Doper. Je bent één van de belangrijkste personen in het land. De mensen verwachten leiderschap van je. Op een gegeven moment zeiden honderdduizenden mensen dat jij de belangrijkste persoon in het hele land bent, zo'n grote achterban had je. En nu zit je in een crisissituatie en je twijfelt aan juist die dingen die jou een instrument voor God hadden gemaakt. Je bent in de slechtste periode van je leven. Je zit in de gevangenis. Het ziet ernaar uit dat je ieder moment vermoord kunt worden, en het blijkt later ook dat Johannes de Doper vermoord werd. Hij werd onthoofd.

Maar in dit dieptepunt van je leven ga je naar de persoon die jouw plaats heeft ingenomen, die jou heeft opgevolgd, wie jij hebt gepromoot. Je hebt hem eigenlijk naar de voorgrond geduwd. Jij bent degene die alle menigten verzameld hebt en daarna vertelde je de menigten om hem te volgen. Jezus nam niet de tijd om menigten te verzamelen zoals Johannes had gedaan. Johannes verzamelde alle menigten en hij droeg ze daarna over aan Jezus.

Dus hier heb je Johannes die in een crisissituatie zit en hij gaat naar Jezus en vraagt om hulp. Het zag er in eerste instantie naar uit dat Jezus niet eens van plan was om zijn discipelen te helpen. Hij negeerde ze. Hij deed al die wonderen. En daarna zei Hij pas tegen de discipelen om aan Johannes de dingen te

vertellen die ze hadden gezien en gehoord: "*Blinden worden ziende, lammen wandelen, melaatsen worden gereinigd en doven horen, doden worden opgewekt, armen ontvangen het evangelie; en zalig is wie aan Mij geen aanstoot neemt.*"

Weet je, toen ik dit Schriftgedeelte voor de eerste keer las, had ik echt medelijden met Johannes. Ik dacht dat Jezus eigenlijk niet zoveel had gedaan om Johannes de Doper te helpen.

Maar er is nog iets wat ik nog niet heb genoemd. Ga hier eens over nadenken. Johannes de Doper was vanaf zijn bevruchting apart gezet voor het evangelie. Hij had geen normale jeugd gehad. Hij had zelfs geen vrouw. Hij had geen kinderen. Hij had geen vrienden. De Schrift zegt dat hij zijn hele leven in de woestijn had doorgebracht totdat hij zijn bediening begon.⁶ Dat betekent dat hij uitsluitend toegewijd was aan God. Er was geen plan B of plan C. Behalve zijn roeping was er nooit iets anders voor hem geweest.

Deze man was vanaf zijn bevruchting apart gezet voor God. Hij was hier volledig op gericht en als Jezus niet werkelijk de Christus was, en denk hier eens over na, dan zou dat betekenen dat deze man deze zalving die op zijn leven lag had verkwist. Johannes had gezegd: "Zie het lam van God dat de zonde der wereld wegneemt." Zijn eigen discipelen wilden Jezus volgen, maar zij werden door hun loyaliteit verscheurd en hij had gezegd dat ze Hem moesten volgen. "Hij moet wassen, ik moet minder worden." Hij had zijn eigen discipelen weggestuurd om Jezus te volgen.

Als Jezus niet de Christus was, dan had Johannes de Doper niet alleen een enorme persoonlijke vergissing begaan waardoor hij zijn hele leven tot een verspilling en een mislukking had gemaakt, maar dan had hij ook de zalving verkwist die op hem was gekomen. Er was in de hele geschiedenis niemand die ooit zo'n zalving had gekregen. En hij had niet alleen zijn discipelen, maar het hele land, meerdere landen zelfs, de verkeerde man laten volgen. Hij zou een instrument van de duivel zijn geweest in plaats van een instrument van God voor Wie hij apart was gezet.

Zijn twijfels waren dus niet luchthartig. Hij vroeg zich niet af of hij zich toevallig had vergist, maar dit was een situatie op leven en dood zoals nog nooit eerder in het leven van Johannes was voorgevallen. En hoe reageerde Jezus? Hij zei alleen maar: "Vertel hem wat jullie hebben gezien en gehoord." In eerste instantie gaf hij de boodschappers niet eens antwoord, maar hij zei dit nadat hij een uur lang mensen had genezen en dingen had gedaan: "Vertel hem wat jullie hebben gezien en gehoord."

En kijk dan eens naar wat Hij zei nadat de discipelen waren vertrokken. In Lucas 7:24 staat er duidelijk dat de boodschappers van Johannes al vertrokken waren. Jezus begon te zeggen: "*Wat zijt gij in de woestijn gaan aanschouwen? Een riet, door de wind bewogen?*"

⁶ Lucas 1:80 Het kind nu groeide op en werd gesterkt door de Geest. En hij vertoefde in de woestijnen tot op de dag, dat hij zich aan Israël vertoonde.

Natuurlijk is dit een sarcastische vraag. Wat Hij hiermee zegt is: "Wat maakte dat duizenden mensen, misschien wel honderdduizenden mensen naar de woestijn werden gelokt om naar deze man te luisteren? Waarom deden ze dat? Was het door het riet dat in de wind bewoog?" Natuurlijk is dat sarcastisch bedoeld. Het riet was daar al duizenden jaren geweest en de menigten waren nooit voor het riet naar de woestijn gegaan. Ze gingen er niet heen vanwege de natuur, omdat de woestijn zo mooi was. Ze gingen er heen omdat daar een man was die voor God in vuur en vlam stond. Ik kan je beloven dat als je voor God in vuur en vlam staat, dan komt de wereld naar je toe om te kijken waarom je brandt.

Deze man stond in vuur en vlam voor God. Hij was door God gezalfd. Gods woorden waren in zijn mond. Jezus geeft hem hier een groot compliment door te vragen: "Waarom gingen tienduizenden, honderdduizenden mensen naar de woestijn?"

In vers 25 zegt hij: *"Maar wat zijt gij gaan zien? Een mens in weelderige klederen gekleed? Zie, die schitterend gekleed gaan en overdadig leven, zijn in de paleizen."*

Hier maakte Hij weer een sarcastische opmerking. Waren het de kleren van Johannes de Doper. Waren het zijn weelderige kleren, zijn schoenen van lakleer, zijn pinksterachtige haarstijl, zijn dure pakken, waardoor iedereen naar de woestijn werd gelokt? Johannes had die dingen helemaal niet. Er staat dat Johannes de Doper gekleed was met kameelhaar.⁷ Nu weet ik dit niet persoonlijk, maar ik herinner me dat ik in de tijd van de Jezusbeweging, de hippiebeweging, in een tijdschrift las dat er niets erger stinkt dan kameelhaar, tenzij het nat kameelhaar is. En Johannes de Doper droeg kameelhaar en bovendien bracht hij de helft van zijn tijd in de rivier de Jordaan door om mensen te dopen. Deze man was dus beslist niet een trendsetter.

Bovendien had hij een lange baard. Hij at sprinkhanen en wilde honing. Ik zie al voor me hoe die honing in zijn baard klitte, met ergens ook nog een sprinkhaanpoot erin. Zijn haar was in de war en hij was gekleed in stinkend kameelhaar. Ik kan je verzekeren dat de mensen niet de woestijn introkken vanwege zijn kleren. Dat is het punt dat Jezus maakte.

In de verzen 26-27 zegt Hij dus: *"Maar wat zijt gij gaan zien? Een profeet? Ja, Ik zeg u, zelfs meer dan een profeet. Deze is het, van wie geschreven staat: Zie, Ik zend mijn bode voor uw aangezicht uit, die uw weg voor u heen bereiden zal."*

Dit laatste is een citaat uit Maleachi 3:1 en het was algemeen bekend dat het hier ging over een profeet die de weg zou bereiden voor de Messias. Het zou een man zijn met een zeer hoge gezagspositie en een leider en Jezus maakte het volkomen duidelijk dat Johannes de Doper de man was over wie in het Oude Testament werd geprofeteerd.

Daarna zegt Hij in vers 28: *"Ik zeg u, onder hen, die uit vrouwen geboren zijn, is niemand groter dan Johannes, maar de kleinste in het Koninkrijk Gods is groter dan hij."*

⁷ Marcus 1:6

Denk hier eens over na. Jezus zei dat niemand groter is dan Johannes de Doper. Dat betekent dat je Mozes kunt nemen, Abraham, David, Elia, Elisa, Jesaja, Jeremia en ga zo maar door, iedere persoon uit het Oude Testament, maar dat Johannes de Doper van al deze mensen de grootste was. Dit zijn behoorlijk krachtige woorden die door een man werden gezegd die in die tijd de meest populaire persoon van het land was.

Verplaats jezelf eens in de positie van Johannes de Doper. Je kwijnt weg in de gevangenis, je voelt je eenzaam, je hebt het gevoel dat het niemand wat kan schelen. "En ik dan? Ik heb een bediening van een half jaar gehad en nu zit ik al jarenlang in de gevangenis te bederven. Is er nog wel iemand die weet wie ik ben? Kan het iemand wat schelen?" Hoe zou het zijn als je hulp vroeg aan de meest invloedrijke, de populairste religieuze persoon in het land? Hoe denk je dat het jou zou helpen als hij zou opstaan en op de preekstoel zou staan of bijvoorbeeld op de televisie zou komen en over jou zou beginnen te praten en zou zeggen dat jij de grootste bent die ooit heeft geleefd. Jij bent groter dan Mozes, groter dan Elia, groter dan Abraham, groter dan wie dan ook. Weet je, als iemand dit soort dingen zou zeggen over iemand die het moeilijk had, dan zouden de meeste mensen denken dat dit uiterst bemoedigend zou zijn.

Zie je, dat dacht ik ook toen ik dit las, toen ik zag in wat voor crisissituatie Johannes de Doper was. Maar hier heb je Jezus die hem in zekere zin een uur lang negeert, al die mensen geneest en dan zegt: "Ga terug en vertel Johannes wat jullie hebben gezien en gehoord, en zalig is wie aan Mij geen aanstoot neemt." Toen ik dit de eerste keer las, dacht ik: "God, het lijkt erop dat U op deze manier helemaal niet helpt. En als de discipelen van Johannes weg zijn, dan begint U pas al die complimenteuze dingen te zeggen. Waarom zei U dat niet toen zijn discipelen er nog waren? Zou hij daardoor niet meer gezegend zijn?"

Ik kan me een gebeurtenis herinneren toen ik nog niet zo lang in de bediening was. Ik was juist begonnen. Ik was voorganger van een kerk in Segoville in Texas en met duizenden tegelijk bleven de mensen weg uit mijn kerk. Het was verbazingwekkend hoeveel mensen niet kwamen. Ik had het er moeilijk mee, want ik zag niet veel gebeuren. En ik ging naar een conferentie in Cavalry Cathedral in Fort Worth in Texas. Bob Nichols was de voorganger van die kerk. Kenneth Copeland was bij die conferentie en Kenneth Hagin, alle grote namen. En al deze grote mensen zaten op de eerste rij. De gaven van de Geest stroomden en over al die grote mensen werd geprofeteerd. Ze kregen al die profetieën te horen en werden erdoor bemoedigd.

Er waren ongeveer 2000 mensen in de zaal en niemand wist wie ik was. Ze hadden daar van die lange rijen met ongeveer 20 tot 30 zitplaatsen per rij en ik zat precies in het midden van zo'n rij, precies midden in de zaal. Ik bedoel maar dat ik gewoon een stipje was in deze enorme mensenmassa. Ik voelde me heel onbeduidend en ik dacht bij mezelf: "Hier zijn al die leiders die woorden van bemoediging krijgen en er is niemand in deze zaal die meer bemoediging nodig heeft dan ik." Ik voelde me eenzaam en had allemaal negatieve gedachten.

In ieder geval, op een gegeven moment werd gezegd dat ze door de zaal moesten gaan, iemands hand moesten schudden en hem moesten bemoedigen. En ik had de voorganger van die kerk, Bob Nichols, slechts één keer eerder

ontmoet en die ontmoeting was niet bepaald geslaagd geweest. Ik bedoel dat het alleen maar kwam omdat Bob zo'n edelmoedig persoon was dat hij me na die eerste ontmoeting zelfs nog aardig vond. Ik was er niet erg trots op hoe die ontmoeting was verlopen. Dus hier zat ik dan midden in die grote groep mensen en Bob Nichols kwam van het podium af, hij baande zich via het gangpad een weg door al die mensen heen en hij zag mij zitten. Het was duidelijk dat hij naar mij had gezocht. Hij begon me te omhelzen en hij zei: "Geef niet op. Hou vol. God houdt van je. Geef niet op." Maar hij kende mij niet. Hij wist mijn situatie niet. Maar ik kan je zeggen dat ik wist dat God uit al die duizenden mensen daar mij had uitgekozen en weet je, dat bemoedigde me. Het zegende me.

Toen ik het verhaal over Johannes de Doper las, dacht ik: "Waarom deed Jezus niet zoiets voor Johannes? Waarom zei Hij niet al die complimenteuzen dingen tegen hem, dat hij de grootste persoon in de geschiedenis was die tot dan toe had geleefd. Waarom zei Hij dat niet toen de discipelen van Johannes er waren?" Het scheen me toe dat Johannes daar veel meer aan gehad zou hebben dan aan al die wonderen en dat Jezus daarna de discipelen vertelde dat ze terug moesten gaan naar Johannes en hem moesten vertellen wat ze hadden gezien en gehoord en zalig is hij die geen aanstoot neemt aan Mij.

Hoe dan ook, jarenlang heb ik hiermee geworsteld. En hoewel ik Matteüs 11 niet helemaal was vergeten, dacht ik er niet meer zo aan. Maar op een dag las ik in de Schrift en kijk eens wat er staat in Jesaja 35:3-6. Dit is een profetie die werd gegeven aan de boodschapper die vóór Jezus zou komen en voor Hem de weg zou voorbereiden. Als ik de tijd had, zou ik dit in zijn verband kunnen zetten en dit kunnen bewijzen.

Maar luister naar wat de Schrift vertelde aan de boodschapper die voor Jezus de weg zou voorbereiden. In de verzen 3-5 staat: "*Sterkt de slappe handen en verstevigt de knikkende knieën. Zegt tot de versaagden van hart: Weest sterk, vreest niet; zie, uw God zal komen met wraak, met de vergelding Gods; Hij zal komen en Hij zal u verlossen. Dan zullen de ogen der blinden geopend en de oren der doven ontsloten worden; dan zal de lamme springen als een hert en de tong van de stomme zal jubelen; want in de woestijn zullen wateren ontspringen.*"

Opeens herinnerde de Heilige Geest mij eraan wat Jezus tot de discipelen had gezegd. Hij had er een uur aan besteed om deze wonderen te doen, zoals in Matteüs 11:4-6 staat: "*Gaat heen en boodschapt Johannes wat gij hoort en ziet: blinden worden ziende en lammen wandelen, melaatsen worden gereinigd en doven horen en doden worden opgewekt en armen ontvangen het evangelie. En zalig is wie aan Mij geen aanstoot neemt.*"

Opeens maakte de Heilige Geest een verbinding tussen deze twee teksten. Weet je wat ik geloof dat Jezus deed? Hij wachtte met het zeggen van al die complimenteuzen dingen over Johannes totdat de discipelen van Johannes waren weggegaan. Toen de discipelen er nog waren, was het antwoord dat Jezus gaf dat hij, vlak voor hun ogen, al deze wonderen verrichtte. En toen zei Hij: "Vertel Johannes wat jullie hebben gezien. De blinden krijgen hun gezichtsvermogen terug, de lammen lopen, de melaatsen zijn gereinigd, de doven horen."

Weet je wat Jezus deed? Het komt erop neer dat Hij eigenlijk de profetie van Jesaja 35 vervulde. In deze verzen staat dat de ogen van de blinden worden geopend. Dat was één van de wonderen die Jezus deed in dat ene uur en dat is met name één van de wonderen waar de discipelen van Johannes over moesten vertellen. In Jesaja 35:5 staat: "*De oren der doven zullen ontsloten worden.*" Er wordt speciaal genoemd dat de doven zullen horen. In vers 6: "*De lamme zal springen als een hert.*" Hij had het hier over lammen die zullen wandelen. Dit was ook één van de wonderen die Jezus deed. "*En de tong van de stomme zal jubelen.*" Dat gebeurde ook.

Alle wonderen die de Messias volgens de profetie gedurende Zijn bediening zou doen, deed Jezus in een tijdsbestek van één uur en bovendien wekte Hij ook nog iemand op uit de dood, zodat niemand zou denken dat het allemaal toevallig was. Daarna zei Hij: "Ga terug en vertel Johannes, degene die jullie heeft gezonden, dat Ik al deze dingen heb gedaan en hij zal gezegend zijn als hij gelooft."

Weet je, ik geloof met heel mijn hart dat Johannes de Doper de Schrift kende. Toen de Farizeeërs bij hem kwamen en vroegen: "Wie bent u? Bent u de Christus?", antwoordde hij: "Nee, ik ben niet de Christus. Ik ben de stem van een die roept in de woestijn: Bereidt de weg des Heren, maakt recht zijn paden."

Deze tekst komt uit Jesaja 40, slechts vijf hoofdstukken later. Johannes citeerde een aantal tekstplaatsen uit dat gedeelte van Jesaja. Je moet beseffen dat in die tijd de Thora, de Joodse Bijbel die de Joden gebruikten, niet zoals onze Bijbel was met hoofdstukken en verzen. Ze hadden boekrollen. Het was lastig om een tekstplaats te vinden. Het boek Jesaja was gewoon één lange brief, niet onderverdeeld in hoofdstukken en verzen.

Dus Johannes citeerde uit wat we nu Jesaja 40 noemen en dat lag dichtbij wat we nu Jesaja 35 noemen. Ik geloof dat het onomstotelijk vaststaat dat Johannes deze verzen had gelezen. Hij wist wat God had geprofeteerd over de Messias en wat Hij zou doen als Hij kwam.

Ik geloof dat de boodschappers van Johannes dit waarschijnlijk niet begrepen hadden. Maar toen ze terugkwamen bij Johannes en zeiden: "Nou, Hij heeft onze vraag of Hij de Christus is niet meteen beantwoord, maar wat Hij wel deed was dat Hij ons een uur liet wachten. Tijdens dat uur opende Hij blinde ogen, hij opende dove oren, mensen die niet konden praten gingen praten, mensen die niet konden lopen gingen lopen, we zagen dat Hij een man uit de dood opwekte, en Hij vertelde ons terug te gaan en u te vertellen wat Hij had gedaan en u zou gezegend zijn als u zou geloven."

Weet je wat ik geloof dat er gebeurde toen ze deze boodschap aan Johannes overbrachten? De Heilige Geest verbond de puntjes. De Heilige Geest legde een verband tussen wat Jesaja had geprofeteerd over wat de Messias zou doen en wat Jezus had gedaan en opeens ging het licht aan. Johannes besepte: "Hoe kon ik eraan twijfelen dat Hij de Messias was. Hij heeft alles gedaan wat het Woord van God heeft geprofeteerd dat Hij zou doen. Niemand anders heeft mensen uit de dood kunnen opwekken, blinde ogen kunnen openen, dove oren kunnen openen, de lammen kunnen laten lopen, en dat allemaal in een tijdsbestek van slechts één uur."

Ik geloof dat de Heilige Geest opeens alle twijfel van Johannes de Doper wegspoelde. Hij bracht het Woord van God erbij en toen Johannes de Doper het Woord letterlijk vervuld zag, geloof ik dat zijn twijfels opeens waren verdwenen en dat Hij God begon te prijzen en te danken.

Dus weet je wat hier werkelijk gebeurde? In plaats van dat Jezus geen eerbied had voor Johannes en hem geen emotionele reactie gaf en hem iets vertelde waardoor hij er weer tegenaan kon, eerde Jezus Johannes zozeer dat Hij weigerde om hem een emotionele reactie te geven. In plaats daarvan verwees Hij hem terug naar het Woord van God. Dit is krachtig.

Wij gaan voor emotionele dingen als we willen dat er iemand is die zijn arm om ons heen slaat en met ons meehuilt. Daardoor voel jij je misschien wel goed. Maar sommigen zullen het mij kwalijk nemen wat ik nu ga zeggen, want ik zeg je dat het je op den lange duur niet zal helpen. Het helpt je misschien over een hobbel heen. Ik zeg ook niet dat we geen medelijden met mensen moeten tonen, maar op de lange duur moet je de waarheid weten. Je moet het Woord van God te pakken krijgen.

Geloof komt door het horen en het horen door het Woord van God.⁸ Het Woord van God is een zwaard van de Geest.⁹ Daarmee vecht je tegen depressiviteit, ontmoediging en wanhoop. Toch willen veel mensen daar niet aan. Ze zwelgen in hun tranen en ze willen dat God naar beneden komt, naar hun niveau, en dat Hij ze helpt en zegt: "O, het is ook heel erg."

Ik was eens op een voorgangersconferentie samen met een vriend van me, Dave Duell. Hij was er helemaal op ingesteld om mensen te bemoedigen. Hij riep mensen naar voren die ontmoedigd waren, zodat hij met ze kon bidden. En er kwam een echtpaar naar voren. Je hoefde niet eens te vragen of ze ontmoedigd waren, want hun hele lichaamstaal verraadde het al. Ze liepen gebogen, ze huilden en ze waren er ellendig aan toe.

Ik vind het niet leuk dat ik nu weer in de lach schiet, want ik weet dat sommigen van jullie denken dat het verschrikkelijk is dat ik dat doe, maar het was zo grappig. Ze kwamen naar voren en ze waren ontmoedigd en Dave zou voor hen bidden. Hij keek hen aan en ze waren er echt ellendig aan toe. Dus Dave deed een stap naar achteren en hij zei: "Zo zegt de Heer, zit er niet over in. Als ik God niet was, zou ik ook ontmoedigd zijn."

Ik kan je verzekeren dat toen hij dat zei het mij bemoedigde. Weet je, het plaatst onze problemen in het juiste perspectief. Ik vond het hilarisch. Ik ben er niet zo zeker van of het echtpaar het ook zo leuk vond.

Maar het punt dat ik hiermee wil maken is dat sommigen van ons serieus denken dat onze problemen zo erg zijn dat zelfs God Zich in Zijn handen wringt en Zich afvraagt hoe Hij dit ooit kan oplossen. Jouw probleem is niets vergeleken met God. Maar toch willen we vaak dat God naar beneden komt, met ons meehuilt en tegen ons zegt: "O, ik weet dat het zo moeilijk is. Ik lijd met je mee." Maar weet

⁸ Romeinen 10:17

⁹ Efeze 6:17: en het zwaard des Geestes, dat is het Woord van God.

je, dat is helemaal niet waar. De Heer heeft al overwonnen. Hij heeft al gezegevierd.

Hij heeft natuurlijk wel medelijden en liefde voor je als je ontmoedigd bent. Dat ontken ik niet. Maar ik zeg dat in plaats van dat we een soort van emotionele ervaring willen hebben, waardoor jij je een paar dagen goed voelt en waarna je een nieuwe emotionele injectie nodig hebt, dat je het nodig hebt om de waarheid van Gods Woord te nemen. Of je het leuk vindt of niet, je moet opstaan en beginnen te zeggen: "Ik ben een overwinnaar. Het kan me niet schelen hoe het voelt. Het kan me niet schelen wat iemand heeft gezegd of wat er met me is gebeurd. Ik zal weer opstaan. Ik ben een overwinnaar en niet een slachtoffer." Je moet het Woord van God nemen. God zij dank die ons door Christus Jezus altijd tot de overwinning zal leiden. Dit is de victorie die de wereld overwint, zelfs ons geloof.¹⁰ Je moet het Woord gaan spreken en jezelf gaan opbouwen.

In zekere zin geloof ik dat dit is wat Jezus voor Johannes deed. Hij vertelde hem niet dat hij de grootste profeet is die ooit heeft geleefd. Waarom gingen jullie de woestijn in? Waarom gingen honderdduizend mensen de woestijn in? Was het om naar het riet te kijken, of naar iemand in weelderige kleren? Nee, in plaats van dat Jezus al deze aardige dingen zei, verwees Hij Johannes terug naar de profetieën die hij kende, dat God hem voor de bediening had geroepen, en daarmee bracht Hij hem weer op het juiste pad.

Het Woord van God was ooit datgene geweest wat Johannes had gemotiveerd. Dertig jaar lang zorgden deze profetieën ervoor dat hij op het juiste doel gericht bleef en hielden ze hem in het juiste spoor. Maar in een crisissituatie haalde hij zijn ogen van het Woord van God af en ging hij naar zijn omgeving kijken. Hij was in de gevangenis. Het zag ernaar uit dat hij zou sterven en uiteindelijk stierf hij ook. Daarom werd Johannes ontmoedigd.

Het verging Petrus net zo in hoofdstuk 14 van het evangelie van Johannes, toen hij op het water liep om naar Jezus te gaan. Zolang hij naar Jezus keek, de leidsman en voleinder van zijn geloof¹¹, liep hij op het water. Hij deed iets wat niemand anders, behalve Jezus, ooit had gedaan. Het was een wonder. Maar toen hij zijn ogen van Jezus afhaalde en naar de wind en de golven ging kijken, begon hij te zinken.

Johannes de Doper had zijn ogen van het Woord afgehaald, van de waarheden die God in zijn hart had geprent. Hij keek naar zijn gevangenis en naar het feit dat hij de dood in het gezicht keek. Het leek erop dat Herodes, zijn tiran, de overhand had gekregen en dat hij had verloren. Hij keek naar deze dingen en hij had het zicht verloren op wat het Woord van God zei. En Jezus verwees hem terug naar het Woord, het Woord waar hij erg vertrouwd mee was.

Ik geloof dat, toen dat gebeurde, de Heilige Geest binnenin hem opstond. De Schrift vertelt ons niet wat de reactie van Johannes was, maar we weten dat hij tot het einde toe trouw bleef. Uiteindelijk onthoofdde Herodes hem en er was geen gejammer, geen gehuil, geen berouw of geen verloochening van zijn

¹⁰ 1 Johannes 5:4 want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning, die de wereld overwonnen heeft, ons geloof.

¹¹ Hebreëen 12:2

geloof. Johannes bleef sterk, en persoonlijk geloof ik dat toen Jezus hem op deze manier antwoord gaf, hij inzag: "Hoe heb ik ooit kunnen twijfelen! Dit is wat het Woord zegt." Ondanks hoe hij zich ook maar gevoeld mocht hebben, kwam hij terug bij de waarheid.

Dit doet me wel wat. Ik weet niet of jullie hebben begrepen of volledig de waarde beseffen van wat ik zeg, maar er zijn tijden dat ik het idee heb dat mijn gevoelens met me aan de haal gaan. Er zijn tijden dat ik wil weglopen. Er zijn tijden dat ik er een punt achter wil zetten. Eén van de dingen die in mijn leven heeft gewerkt en die me heeft veranderd is dat ik gewoonweg heb geleerd dat ik me niet door mijn gevoelens moet laten leiden.

Weet je, toen ik te horen kreeg dat mijn zoon was gestorven, werden we om 4.15 uur in de ochtend wakker gebeld. We moesten opstaan en ons aankleden. We hadden vijf kwartier nodig om van ons huis naar Colorado Springs te rijden. En we woonde zo afgelegen dat er geen bereik was voor onze mobiele telefoons. Al die tijd kon ik niet checken hoe het ermee stond. Meteen nadat ik een telefoontje kreeg was het eerste wat ik zei: "Het eerste bericht is niet het laatste bericht." Mijn vrouw en ik gingen eenparig bidden en we riepen onze zoon weer tot leven. Tegen die tijd was hij al bijna vijf uur dood geweest.

Vanaf het moment dat we het telefoontje kregen, totdat we in het ziekenhuis kwamen en zagen dat hij uit de dood was opgewekt - en het was absoluut een wonder dat dit gebeurd was – begon ik gevoelens te krijgen, negatieve gedachten, gevoelens van verdriet. Maar ik ging alleen maar God prijzen. Het is niet echt mijn verdienste geweest, het was de Heilige Geest die dit deed en Hij had veel tijd eraan besteed om me te trainen en te onderwijzen. Maar prijs God, toen ik die negatieve gedachten kreeg, riep ik het uit tot God en God begon Zijn Woord met me te delen. Hij bracht me terug naar de Schrift en liet me dingen zien. En omdat het Woord van God binnenin me oprees kon ik letterlijk tegen die gevoelens ingaan. Het kon me niet schelen hoe ik me voelde.

Kun jij je voorstellen hoe jij je zou voelen als iemand jou zou vertellen dat je zoon overleden was? Wat voor dingen zouden er door je hoofd gaan? Wel, ik kreeg alles door me heen wat maar mogelijk is, maar het Woord van God stond in me op en door de genade van God zei ik geen enkele keer iets wat in strijd was met het Woord. Integendeel, terwijl ik God ging prijzen, namen mijn emoties een keer en kwamen ze in overeenstemming met God en eigenlijk begon ik me te verheugen en ging ik God prijzen.

Ik zeg je dat je zover kunt komen dat zelfs als je emoties je een bepaalde kant uittrekken, jij weet wat het Woord zegt. Je kunt op een plaats komen waar het Woord van God reëler voor je is dan wat je voelt. Als je dat doet, dan noemt de Bijbel dit geloof. De Bijbel noemt dit rijpheid, volwassen zijn.¹²

Er zijn ontzettend veel mensen die beweren dat ze Christen zijn, maar de waarheid is dat de duivel hen maar het geringste beetje gevoel hoeft te geven wat tegen het Woord ingaat, en ze storten als een kaartenhuis in elkaar. De Bijbel zegt dat je liefde, vreugde en vrede hebt, maar iemand hoeft je alleen

¹² Efeze 4:13 totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus.

maar te bekritisieren, hoeft ook maar dát te zeggen, of de voorganger praat niet met je als hij langsloopt, en jij begint te huilen omdat iemand je heeft verwaarloosd of dat iemand iets over je zei of je heeft genegeerd en je niet de aandacht heeft gegeven die je nodig hebt. Ik zeg je dat jij je duim uit je mond moet halen. We moeten inzien dat het de bedoeling is dat we het Woord van God in ons leven hebben. Je kunt in een crisissituatie zijn en gaan twifelen, zoals Johannes de Doper deed, en naar de Heer gaan en Hem vragen om je emotionele ondersteuning te geven, dat er een engel verschijnt of dat je rillingen over je hele rug krijgt. Je kunt willen dat iemand je opbelt en zegt: "O, ik vind je geweldig." Maar als je dit soort reacties verwacht, dan zeg ik je dat je op de verkeerde plek kijkt.

Wat jij nodig hebt is om naar het Woord van God te gaan en na te gaan of je doet wat God zei dat je moest doen. Heb je een belofte? Heeft God je in deze richting geleid? Als dat zo is, dan moet je het Woord van God nemen en dan kan het me niet schelen hoe jij je voelt. Het kan me niet schelen of alle demonen uit de hel tegen je tekeer gaan. Je blijft gewoon doen wat God zei dat je moest doen en je houdt er niet eerder mee op dan dat het Woord van God het absolute gezag in je leven is geworden. Je geeft het niet op, wat iemand jou ook maar al of niet heeft aangedaan. Als je die houding krijgt en als het Woord van God je begint te domineren, dan zul jij je twijfel overwinnen. Je zult in geloof wandelen.

Geloof is zelden een gevoel. Het gebeurt zelden dat je door geloof een opwelling van stoutmoedigheid voelt. Nu denk ik wel dat dit soms gebeurt. Soms is het een gave van geloof en God zal je dingen geven. Maar de meeste keren dat ik grote dingen in mijn leven zag gebeuren, stapte ik uit in geloof en was ik heel onzeker in mijn gevoelens. Ik koos ervoor om mij niet te laten binden door mijn gevoelens. Ik wist wat het Woord van God zei en ik diende vanuit mijn hart. Ik stond op wat het Woord van God zei, maar soms met knikkende knieën. Weet je wat dat is? Dat is geloof.

Sommige mensen denken dat geloof is dat je geen problemen, geen twijfel en geen angst meer hebt. Dat is helemaal niet zo. Geloof is dat je leert om dat soort dingen af te wijzen, je er niet door te laten leiden en om vast te houden aan het Woord van God.

Toen ik pas begon om de Heer te zoeken, kwam ik uit een omgeving die niet geloofde dat God vandaag de dag wonderen doet en dat er dingen zijn zoals bezoek van engelen, een hoorbare stem van God of bovennatuurlijke zalving van God. Die dingen bestonden gewoon niet. Maar toen ik gedoopt was in de Heilige Geest en onder leiding van de Heilige Geest het Woord ging bestuderen, besefte ik dat dit soort dingen niet met de apostelen waren verdwenen. Ik hoorde getuigenissen van andere mensen en ik begon er echt naar te streven om een engel te zien of God met een hoorbare stem tot me te horen spreken.

Ik herinner me dat Kenneth Hagin degene was die brandende handpalmen had. Hij legde zijn handen op iemand, de ene hand aan de voorkant en de andere hand op de rug en ik ben vergeten hoe het ook alweer ging, maar als het vuur in zijn handen oversprong, dan was het een genezing, maar als het niet oversprong maar gewoon in zijn handen brandde, dan was het een bevrijding. Het kan ook andersom zijn geweest, maar wat ik maar wil zeggen is dat het een

bovennatuurlijke manifestatie was. Ik weet niet zeker hoe het met andere mensen gaat, maar ik weet dat dit soort dingen kunnen gebeuren.

Dus ik begon ervoor te bidden. Ik begon te zeggen: "God, hoe komt het dat dit soort bovennatuurlijke dingen nooit bij mij gebeuren." En eigenlijk was het dat de Heer me toen deze waarheid liet zien, die ik nu heb onderwezen, over hoe je twijfel te boven kunt komen. Hij liet me deze dingen over Johannes de Doper zien en de reden waarom Jezus niet op een lager niveau, op een emotioneel niveau, antwoord gaf aan Johannes, maar hem in plaats daarvan verhief tot het niveau om het Woord tot hem te spreken. Dat was omdat God zo'n respect had voor Johannes de Doper. Het was omdat Hij hem zozeer eerde, niet omdat Hij hem verachtte, dat Hij hem terug naar het Woord verwees.

Ik begon in te zien dat het Woord van God eigenlijk de hoogste vorm is om op de Heer te reageren. Ik heb hier een aantal tekstplaatsen over die ik met jullie zal delen. Maar toen ik dit inzag, weet je wat er toen gebeurde? Ik ging de andere richting uit. Ik zei: "God, ik wil het allerbeste van U. En als het U meer eert dat ik het Woord neem en op Uw Woord vertrouw en dat U de Schrift in mij tot leven brengt, dan wil ik dat dit de manier is waarop ik van U hoor, in plaats van dat ik een visioen heb of een hoorbare stem hoor. Als dat U meer eer geeft, dan, prijs God, dan ben ik blij om het zo te doen en dan zal ik ophouden om voor iets speciaals te bidden."

Nu is het wel zo dat de Heer me dromen heeft gegeven. Er zijn Schriftplaatsen die over nachtvisioenen spreken. Ik denk dat een droom erg werkelijk en van God kan zijn. Ik heb dus dromen gehad waarbij ik voelde dat God tot me sprak. Maar ik heb nooit een zogenaamd open visioen gehad, waarbij ik klaarwakker was, waarbij ik mijn ogen open had en toch in het bovennatuurlijke gebied kon zien. Ik heb nooit een hoorbare stem van God gehoord. Ik heb nooit dat soort dingen gehad die andere mensen volgens eigen zeggen hebben gezien of gehoord. Ik trek niet in twijfel dat ze dit soort dingen hebben ervaren, maar ik zeg alleen dat ik heb geleerd om door het Woord een relatie met God te hebben.

En eigenlijk geloof ik dat dit ook het beste is van God, omdat satan ook in het bovennatuurlijke gebied kan verschijnen. Je kunt dingen zien die je op een dwaalspoor kunnen brengen, maar als je via het Woord van God gaat, dan is satan niet in staat om Gods Woord in diskrediet te brengen. Gods Woord is de lakmoestest, de beste manier om van God te horen.

Maar hier moet je evenwichtig mee omgaan. De Heer heeft misschien je gebed niet beantwoord op de manier zoals jij hebt gevraagd, dat Hij naar beneden komt, met je meehuult, tegen je zegt dat het inderdaad slecht is en je een emotioneel antwoord geeft waardoor jij je beter voelt. Hij heeft je gebed misschien niet op die manier beantwoord, omdat Hij zoveel van je houdt, niet omdat Hij zo weinig van je houdt. Maar het kan ook zijn omdat Hij jou op een hoger niveau probeert te brengen en dat Hij wil dat je boven het emotionele uitstijgt en steviger voedsel van Hem krijgt door het Woord van God.

Kijk eens naar 2 Petrus 1. De apostel Petrus spreekt hier en hij zei dat zijn einde nadert. Hij voelde zich daarom gedrongen om de mensen te herinneren aan de dingen die hij eerder tot hen had gezegd. In de verzen 12-15 schrijft hij: "*12 Daarom zal het steeds mijn voornemen zijn u hieraan te herinneren, hoewel gij*

het weet en in de waarheid, die bij u is, versterkt zijt. 13 Ik acht het mijn plicht, zolang ik in deze tent ben," - hier spreekt hij over zijn fysieke lichaam – "u door herinnering wakker te houden, 14 want ik weet, dat het afleggen van mijn tent spoedig komt,"- hij heeft het hier over zijn naderende dood – "zoals ook onze Here Jezus Christus mij heeft doen weten. 15 Maar ik zal mij beijveren, dat gij ook na mijn heengaan telkens weer aan deze dingen kunt denken."

Wat hij in deze verzen eigenlijk zegt is dat hij weet dat hij zal sterven. Hij wil dat de mensen wakker blijven door zich de dingen te herinneren die hij hen had verteld. Daarom heeft hij het opgeschreven, zodat ze altijd in de gelegenheid zijn het weer te lezen.

In de verzen 16-18 schrijft hij vervolgens: *"16 Want wij zijn geen vernuftig gevonden verdichtfels nagevolgd, toen wij u de kracht en de komst van onze Here Jezus Christus hebben verkondigd, maar wij zijn ooggetuigen geweest van zijn majesteit. 17 Want Hij heeft van God, de Vader, eer en heerlijkheid ontvangen, toen zulk een stem van de hoogwaardige heerlijkheid tot Hem kwam: Deze is mijn Zoon, mijn geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb. 18 En deze stem hebben ook wij uit de hemel horen komen, toen wij met Hem op de heilige berg waren."*

Wat Petrus hier doet is dat hij aan deze mensen bevestigt dat hij de dingen die hij vertelt niet zelf heeft bedacht. Het kwam niet als een gevolg van het eten van pizza. Het is niet iets dat uit zijn eigen hart kwam, maar het was hem door God meegedeeld. En om dit kracht bij te zetten zegt hij dat hij de glorie van God zag toen Jezus op de heilige berg was. "Wij zagen de glorie van God door Jezus schitteren, zo helder als de zon en zoals de wolk van heerlijkheid die vroeger de Oudtestamentische tabernakel overschaduwde, zo overschaduwde deze wolk Jezus, zodat de glorie van God en de wolk van de heerlijkheid van God zichtbaar werden gemaakt. En uit de wolk kwam een stem uit de hemel die zei: "Deze is mijn Zoon, mijn geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb."¹³

De reden dat Petrus al deze dingen zegt is om te vertellen dat het niet zijn eigen ideeën zijn. Hij heeft het niet bedacht, maar hij heeft het ervaren. Hij heeft het gezien en gehoord. Hij probeert zijn boodschap kracht bij te zetten en duidelijk te maken dat wat hij zegt van God komt.

Dit is vergelijkbaar met als ik naar jouw stad zou komen. Ik zou daar een campagne kunnen houden, wat wij de Gospel Truth Seminar noemen. Ik zou op de televisie kunnen komen en zeggen: "Er is een engel aan me verschenen en vervolgens merkte ik dat ik in de hemel werd opgenomen." Ik zou daarvan een tastbaar bewijs kunnen hebben, ik weet niet wat dat dan zou kunnen zijn, maar ik zou het op de één of andere manier kunnen bewijzen. Ik zou iets kunnen laten zien dat ik kreeg toen ik daar was. Daarmee zou ik mijn boodschap die ik van God had gehoord kracht bij kunnen zetten. En dan zou ik zeggen dat ik naar jouw stad zou komen en die boodschap van God zou brengen. Dus wees er vrijdagavond om 19.00 uur bij. Als ik zoiets zou doen, dan zou het aantal mensen dat naar onze bijeenkomsten zou komen enorm toenemen.

¹³ Matteüs 17:1-5

Maar als ik zou komen en alleen maar zou zeggen dat we het Woord van God gaan prediken, dat ik een aantal waarheden zal delen die God met mij heeft gedeeld, dan zouden er wel honderd of misschien wel duizend mensen komen, maar we zouden lang niet zoveel mensen krijgen dan als ik zou zeggen dat ik in een visioen dit Woord van God had gekregen.

Sommige mensen worden aangetrokken door de stigmata die mensen in hun handen krijgen. Een aantal jaren geleden was er in het Lichaam van Christus een vrouw die beweerde dat er bij haar veren uit de hemel vielen. Later maakte iemand hier een video-opname van en toen bleek dat zij die veren uit haar mouw trok. Er waren ook mensen die beweerden dat hun handen gingen zweten vanwege een zalving, maar het bleek dat het kwam door zalvingsolie. Sommige mensen beweerden dat ze gouden vlokken in hun Bijbel kregen en ik heb mensen meegemaakt die dit aan me lieten zien en die zeiden dat het Woord van God daardoor veel meer werkelijkheid was geworden.

Zie je, als ik met één of ander tastbaar bewijs zou komen, dan zouden heel veel mensen zeggen: "O, daar moeten we naar toe." Maar als ik zeg: "Laten we uit het Woord van God spreken", dan raken lang niet zoveel mensen daar opgewonden van. Toch is dat de verkeerde houding. Van God horen door het Woord van God is in feite beter dan goudstof, veren, zalvingsolie, kippenvel, gloriwolken, bezoek van engelen of wat al niet. Er is niets dat het Woord van God kan overtroeven of vervangen.

We moeten ons denken in dit gebied veranderen. Als je twee deuren zou hebben en op de ene deur staat "Woord van God" en op de andere "spectaculaire manifestatie", dan zouden de meeste mensen kiezen voor de deur met "spectaculaire manifestatie".

In 2 Petrus 1 zegt de apostel Petrus dus dat hij weet dat hij binnenkort zal sterven en dat hij wil dat de mensen herinnerd worden aan de dingen die hij verteld heeft, omdat hij geen vernuftig gevonden verdichtsel is gevolgd. Het zijn geen oude wijvenverhalen. Het is niet iets dat hij uit zijn duim heeft gezogen. Maar hij heeft de hoorbare en zichtbare aanwezigheid van God gehoord en gezien. Hij was bij Jezus toen God dit deed. Hij zegt dat allemaal zodat de mensen alles wat hij heeft gezegd zullen beamen en als gezaghebbend zullen ontvangen. En dan voegt hij in 2 Petrus 1:19 eraan toe: "*En wij achten het profetische woord (daarom) des te vaster.*"

Hij had er net over gesproken hoe hij Jezus in een stralend licht had gezien. Hij had gezien dat Hij werd overschaduwd door een wolk met de heerlijkheid van God en een hoorbare stem uit de hemel had gehoord die zei: "Dit is Mijn geliefde Zoon." Hij had gezien dat Jezus Lazarus uit de dood had opgewekt. Hij had gezien dat Jezus de blinde ogen van Bartimeüs had geopend. Hij had gezien dat Jezus een man die lam was weer deed lopen. Hij had al deze dingen gezien en hij somde ze allemaal op om daarmee te zeggen dat dit het bewijs is dat wat wij hebben gehoord en gezien waar is. Maar dan komt hij erop terug en zegt hij: "Wij hebben iets beters dan dit allemaal."

Wat zou beter kunnen zijn dan de hoorbare stem van God te horen en de zichtbare aanwezigheid van God te zien? Wat zou beter kunnen zijn dan te zien

dat Jezus al deze wonderen deed? In vers 20 staat: "*Dit moet jij vooral weten, dat geen profetie der Schrift een eigenmachtige uitlegging toelaat.*"

Als je alles wat Petrus zegt bij elkaar neemt, dan zegt hij dat we iets beters hebben dan een zichtbare voorstelling van God, iets beters dan een hoorbare stem van God, iets beters dan alle fysieke en tastbare wonderen. Het meest gezaghebbende wat we mogelijkwijs met jullie kunnen delen is het Woord van God. Het Woord van God is groter dan iedere andere manier waarop je van God kunt horen. Daarom is het Woord van God de sterkste en krachtigste manier om onze angsten en ons ongeloof te logenstraffen.

Dit zou onmiskenbaar zo moeten zijn. Toch maak ik mee, als ik met mensen te maken heb, dat de meeste mensen willen dat jij je arm om ze heen slaat. Ze willen dat je iets bemoedigends zegt. Ze zouden een briefje van je willen hebben. Ze zouden dit willen en dat willen. Ze hebben het Woord bij zich, maar – en dit zouden ze zelf niet zo zeggen – ze geven er niet om wat het Woord zegt. Ze willen dat ik hen een woord geef. "Bid alsjeblieft met me en geef me een woord."

Nou, je hebt tienduizenden woorden onder je arm, op je nachtkastje. Waarom open je het Woord niet en ga je dat gebruiken? Het probleem is dat de meeste mensen het geschreven Woord van God niet zo hoogachten als een profetie of een woord van bemoediging, door een persoon uitgesproken, of een hoorbaar of zichtbaar teken. Ik vertel je dat dit de omgekeerde wereld is. Dit is precies de reden waarom we zoveel twijfel hebben.

Weet je, God zal ons op heel veel verschillende manieren tegemoet komen. De Heer wil ons ontmoeten waar ons geloof is. En door deze uiterlijke dingen en door tekenen heeft God tot heel veel mensen gesproken. Ik ben er niet op tegen. Ik ken veel mensen die ze hebben gekregen en ik geloof, naar wat ze mij hebben verteld, dat ze overeenkomen met het Woord. Ik twijfel er niet aan dat ze van God komen. Ik zeg dus niet dat dit soort dingen verkeerd is.

Maar ik zeg wel dat als je hardnekkiger en begeriger bent naar een teken, een hoorbare stem, een zichtbare presentatie, een wonder dat je zal helpen, dan is dat alleen maar een tijdelijke oplossing. Dit soort dingen duren niet erg lang. De omstandigheden kunnen veranderen en satan kan langskomen en je negatieve tekenen geven. Maar als je naar het Woord van God gaat en je het Woord van God tot het absolute gezag maakt en als God door het Woord tot je spreekt, dan zal het Woord iedere twijfel die je maar kunt hebben overwinnen. Het Woord zal alles bevestigen wat je moet weten. En het is de hoogste en beste manier om van God te horen. Sinds ik deze beslissing nam, heb ik ingezien dat ik door het Woord het meest vaste woord van profetie krijg.

Als ik meer tijd had gehad, dan had ik naar Johannes 20 kunnen gaan en je kunnen vertellen over één van de discipelen van Jezus, Thomas. De andere discipelen vertelden hem dat Jezus uit de dood was opgewekt. Maar hij zei: "Tenzij ik met mijn ogen het teken van de nagels in zijn handen kan zien en mijn vinger in de plaats van de nagels steek, zal ik het niet geloven." Hij zei dus eigenlijk dat tenzij het uit het geestelijke wordt gehaald en openbaar wordt gemaakt in het fysieke, tenzij er een fysiek tastbaar bewijs is, hij het niet zal geloven. De meeste mensen denken er tegenwoordig zo over.

Uiteindelijk verscheen Jezus na acht dagen weer en dit keer was Thomas er bij. Jezus liep meteen naar hem toe en Hij wist wat Thomas had gezegd, ook al was Hij er zelf niet fysiek bij geweest. Hij zei: "Thomas, breng je vinger hier en zie Mijn handen en breng je hand en steek die in Mij zij. Wees niet ongelovig, maar geloof." Thomas viel op zijn gezicht en zei: "Mijn Heer en Mijn God." En Jezus keek Thomas aan en zei: "Thomas, omdat je Mij gezien hebt, geloof je. Maar zalig zijn zij die niet gezien hebben en toch geloven." Jezus hecht meer zegen aan geloof door het Woord dan aan geloof door een fysieke ervaring.

Ik weet dat dit voor sommigen van jullie niet opwindend is, omdat je het Woord van God als levenloos, dood en droog beschouwt. Dat is omdat je niet oprecht en ernstig genoeg bent geweest om de Heilige Geest het Woord voor jou tot leven te laten brengen. Ik kan je verzekeren dat het Woord van God levend is. Het leeft, het is krachtig, het is het zekerste woord van profetie.

Er zou een grotere zegen en een grotere zalving in je leven vrijkomen als je de waarheid van Gods Woord zou nemen en door geloof erop zou vertrouwen dat God tot je spreekt en dat de Heilige Geest het je zal openbaren. Je hebt dan niet drie keer kippenvel en twee visioenen nodig om dit bevestigd te krijgen. Dit is wat het Woord van God zegt. Als je die houding zou krijgen, dat je het Woord van God gelooft en jij je leven op het Woord van God baseert, dan is er daardoor een grotere zalving, een grotere manifestatie van geloof dan door al die andere dingen waar de mensen naar jagen. Dank U, Jezus. Dit is echt geweldig. En toch gaat dit aan de meeste mensen voorbij.

Maar ik zeg je dat God het zo wil doen. Hij wil je op dit hogere niveau brengen. Dat is precies de reden dat God geen antwoord heeft gegeven op jouw gebeden, jouw geroep en jouw gesmeek om een visioen, een droom, om iemand te zenden die jouw naam zegt en rechtstreeks aan jou profeteert. Juist hierom heeft God het misschien nog niet gedaan, omdat Hij zoveel van je houdt. Hij wil niet dat je op de onderste trede van de ladder blijft staan. Hij wil dat je een stap hoger neemt en ermee begint om Hem te vertrouwen.

In 1978 gingen mijn vrouw en ik met onze twee zonen naar Californië naar een conferentie met Kenneth Copeland. Ik was in die tijd voorganger van een kleine kerk en voor ons was het echt een vakantie. We namen al ons spaargeld op en we gingen ernaar toe en ik ging ernaar toe in de verwachting om van God te horen.

In die tijd sprak de Heer tot me over een verandering in mijn bediening. Ik was tot die tijd altijd voorganger van een kerk geweest en de Heer sprak tot me om daar uit te stappen en te gaan reizen en de bediening te hebben zoals ik nu heb. Voor mij betekende dit een enorme stap in geloof, dus ik geloofde echt dat ik tijdens die conferentie een woord van God zou krijgen. En ik wilde ook graag een profetie krijgen, ook al waren er waarschijnlijk meer dan tienduizend mensen bij die conferentie. Wij zaten op het balkon, in de zogenaamde "nosebleed section"¹⁴, en ik ben er niet eens zo zeker van dat Kenneth Copeland ons vanaf het podium had kunnen zien, zo ver weg zaten wij.

¹⁴ De term "nosebleed section" is een ironische aanduiding van plaatsen in een theaterzaal e.d. die het hoogst en verst verwijderd zijn van de plek waar alle actie gaande is. Het is een zinspeling op het risico van neusbloedingen op grote hoogte.

Maar toch bezweerde ik hem en ik zei: "Ik geloof voor een woord. O God, geef me een profetie." En terwijl ik zo aan het bidden was en God om een profetie vroeg, begon Kenneth Copeland te profeteren. Hij stond op het podium en had zijn vinger uitgestoken en het was net alsof hij naar mij wees. Ik was geschokt. Ik dacht: "Het werkt! God spreekt tot me."

In ieder geval kwam zijn profetie min of meer op het volgende neer: "Doe wat Ik je heb verteld te doen. Ik heb je verteld op te staan en er voor te gaan. Ik zal voorzien. Neem deze stap in geloof. Er komt een verandering aan. Je moet de plek verlaten waar je nu bent en naar het beloofde land gaan dat God je zal geven." Dat waren krachtige dingen en alles wat Kenneth Copeland zei was precies, woord voor woord, wat God al in mijn hart had gesproken.

Ik was behoorlijk opgewonden. Ik dacht: "Het werkt! God spreekt rechtstreeks tot me." Maar toen, toen hij klaar was met zijn profetie, zei Kenneth Copeland: "Heb je dat gehoord, Ed? Dat is voor jou." En ik keek naar beneden en daar beneden in de zaal stond die man, Ed Defrain. De profetie die Kenneth Copeland had gesproken was eigenlijk voor hem bedoeld. Ik had het eerste gedeelte van de profetie gemist en toen ik hem dus de naam van Ed Defrain hoorde zeggen, zonk mijn hart mij in de schoenen. Ik dacht: "O God, ik dacht dat U tegen mij sprak."

Maar toen sprak de Heer in mijn hart. Hij zei: "Als die profetie voor Andrew Wommack was geweest, had je dan ook maar iets anders geleerd dan wat Ik je al had verteld? Zou je andere informatie hebben gekregen dan wat Ik al aan je heb geopenbaard toen je het Woord bestudeerde en bad?" En ik zei: "Nee..." En Hij zei: "Waarom vertrouw je Mij niet in plaats van al die andere dingen te willen hebben? Waarom kom je niet tot het punt dat Mijn Woord voldoende is?" Eigenlijk was dit een berisping.

Weet je, toen dat gebeurde, zei ik: "Vader, dat is het. Ik zal niet drie bevestigingen nodig hebben. In mijn hart weet ik wat U tegen me hebt gezegd." En ik nam een besluit. Kort daarna verlieten we de kerk en begon ik te reizen en andere dingen te doen. Maar dit was een belangrijke koersverandering in mijn leven.

Dit verhaal illustreert het punt dat ik duidelijk wil maken. De meesten van ons willen niet alleen maar het Woord nemen. Wij zijn te onzeker. We hebben geen vertrouwen in alleen maar het Woord van God en dat de Heilige Geest het Woord levend zal maken voor ons. We willen dat er iemand langskomt en wij willen tien bevestigingen ontvangen, zodat we geen enkele twijfel hebben. Maar zo gebeurt het niet.

Het Woord van God is een vaster woord van profetie dan al het andere dat je zou kunnen krijgen. Als je Gods Woord zou nemen, erover zou nadenken, de Heilige Geest een directe toepassing voor jouw situatie zou laten maken en er dan naar handelen, dan is dat de hoogste vorm van geloof die je ooit maar zult kunnen hebben. Het is een geloof dat geheel en alleen op Gods Woord is gebaseerd. Mensen, dit zijn geweldige waarheden en als je deze zult nemen en zult toepassen in je leven, dan zal dat je volkomen veranderen.